

Oddziaływanie – elektrodynamika

Prawa zachowania \leftrightarrow symetrie gęstości Lagrange'a

$$\mathcal{L} = \bar{\psi} (i\gamma^\mu \partial_\mu - m) \psi$$

jest niezmienniczy względem **globalnej** transformacji U(1):

$$\psi(x) \rightarrow \psi'(x) = e^{-i\alpha} \psi(x)$$

Dokonajmy wariacji

$$\alpha \rightarrow \alpha'(x) = \alpha + \delta\alpha(x)$$

$$\begin{aligned} \partial_\mu \left(e^{-i\alpha'(x)} \psi(x) \right) &= e^{-i\alpha'(x)} \partial_\mu \psi(x) + \psi(x) \partial_\mu e^{-i\alpha'(x)} \\ &= e^{-i\alpha'(x)} \partial_\mu \psi(x) - ie^{-i\alpha'(x)} \psi(x) \partial_\mu (\delta\alpha(x)) \end{aligned}$$

$$\delta S = S' - S = \int d^4x \bar{\psi} \gamma^\mu \psi \partial_\mu (\delta\alpha(x)) = - \int d^4x \partial_\mu (\bar{\psi} \gamma^\mu \psi) \delta\alpha(x).$$

Stąd równanie ciągłości

$$\partial_\mu (\bar{\psi} \gamma^\mu \psi) = \frac{\partial}{\partial t} (\bar{\psi} \gamma^0 \psi) + \vec{\nabla} \cdot (\bar{\psi} \vec{\gamma} \psi) = 0.$$

Gęstość prawdopodobieństwa:

$$P = \bar{\psi}\gamma^0\psi = \psi^\dagger\psi = \sum_{a=1}^4 |\psi_a|^2$$

Prąd (a właściwie czterowektor gęstości prądu):

$$J^\mu = \bar{\psi}\gamma^\mu\psi$$

Minimalne sprzężenie

W mechanice klasycznej oddziaływanie z polem elektromagnetycznym wprowadzamy

$$E \rightarrow E - q\Phi, \quad \vec{p} \rightarrow \vec{p} - q\vec{A},$$

(dla elektronu $q = -e$). W mechanice kwantowej

$$i\partial^\mu \rightarrow iD^\mu = i\partial^\mu - qA^\mu = i(\partial^\mu + iqA^\mu).$$

Zatem

$$\begin{aligned} \mathcal{L} &= \bar{\psi} (\gamma^\mu (i\partial_\mu - qA_\mu) - m) \psi - \frac{1}{4} F_{\mu\nu} F^{\mu\nu} - J^\mu A_\mu \\ &= \bar{\psi} (\gamma^\mu i\partial_\mu - m) \psi - \frac{1}{4} F_{\mu\nu} F^{\mu\nu} - (J^\mu + q\bar{\psi}\gamma^\mu\psi) A_\mu \end{aligned}$$

Symetria względem transformacji cechowania

$$\begin{aligned} A_\mu(x) &\rightarrow A'_\mu(x) = A_\mu(x) + \partial_\mu\chi(x) \\ \psi(x) &\rightarrow \psi'(x) = e^{-iq\chi(x)}\psi(x) \end{aligned}$$

Sprzężenie ładunkowe

Zamiana cząstki ($E > 0$) na antycząstkę ($E < 0$), także $q \rightarrow -q$:

$$e^{-iEt} \rightarrow e^{+iEt} = (e^{-iEt})^* .$$

$$(\gamma^\mu (i\partial_\mu - qA_\mu) - m) \psi = 0 \quad \longleftarrow \quad \text{sprzężenie zespolone}$$

$$(\gamma^{*\mu} (-i\partial_\mu - qA_\mu) - m) \psi^* = 0$$

Pamiętajmy (tylko σ^2 zawiera i)

$$\gamma^0 = \begin{bmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 0 \end{bmatrix}, \quad \gamma^i = \begin{bmatrix} 0 & \sigma^i \\ -\sigma^i & 0 \end{bmatrix}$$

$$(\gamma^{0,1,3})^* = \gamma^{0,1,3},$$

$$(\gamma^2)^* = -\gamma^2,$$

$$\text{a także } (\gamma^2)^T = \gamma^2, \text{ bo } (\sigma^i)^T = -\sigma^i.$$

Mamy

$$\gamma^2(\gamma^{0,1,3})^* = -\gamma^{0,1,3}\gamma^2,$$

$$\gamma^2(\gamma^2)^* = -\gamma^2\gamma^2,$$

$$\gamma^2(\gamma^\mu)^* = -\gamma^\mu\gamma^2.$$

i dalej

$$((\gamma^\mu)^* (-i\partial_\mu - qA_\mu) - m) \psi^* = 0 \quad \longleftarrow \gamma^2 \times$$

$$(\gamma^\mu (i\partial_\mu + qA_\mu) - m) \gamma^2 \psi^* = 0 \quad \longleftarrow A^c = -A, \psi^c = -i\gamma^2 \psi^*$$

$$(\gamma^\mu (i\partial_\mu - qA_\mu^c) - m) \psi^c = 0$$

Wprowadziliśmy (i -konwencja)

$$\psi^c = \underbrace{-i\gamma^2}_{\text{rzeczywiste}} \psi^*$$

lub

$$\psi_L^c = -i\sigma^2\psi_R^*, \quad \psi_R^c = +i\sigma^2\psi_L^*$$

Relacje odwrotne :

$$\psi^c = -i\gamma^2\psi^* \quad \longleftarrow \quad -i\gamma^2 \times \dots \quad (\gamma^2)^2 = -1$$

$$\psi^* = -i\gamma^2\psi^c \quad \longleftarrow \quad \dots^T \quad (\gamma^2)^T = \gamma^2$$

$$\psi^\dagger = -i(\psi^c)^T \gamma^2$$

$$\psi^* = -i\gamma^2\psi^c \quad \longleftarrow \quad \dots^* \quad (-i\gamma^2)^* = -i\gamma^2$$

$$\psi = -i\gamma^2(\psi^c)^*$$

Relacje

$$\psi^\dagger = -i (\psi^c)^T \gamma^2 \quad \psi = -i \gamma^2 (\psi^c)^*$$

pozwalają wykazać, że gęstość Lagrange'a jest niezmiennicza, np:

$$\bar{\psi}\psi = \psi^\dagger \gamma^0 \psi = - (\psi^c)^T \underbrace{\gamma^2 \gamma^0 \gamma^2}_{=\gamma^0} (\psi^c)^* = - (\psi^c)^T \gamma^0 (\psi^c)^*$$

Rozpiszmy:

$$\bar{\psi}\psi = - \underbrace{(\psi^{cT})_a \gamma_{ab}^0 (\psi^c)_b^*}_{\text{przestawmy pola } \psi} = - (\psi^{cT})_b^* \gamma_{ba}^{0T} (\psi^c)_a = - (\psi^c)^\dagger \gamma^0 \psi^c = - \overline{\psi^c} \psi^c.$$

gdzie $\gamma^{0T} = \gamma^0$. **Zły znak!!!!!!**

Relacje

$$\psi^\dagger = -i (\psi^c)^T \gamma^2 \quad \psi = -i \gamma^2 (\psi^c)^*$$

pozwalają wykazać, że gęstość Lagrange'a jest niezmiennicza, np:

$$\bar{\psi}\psi = \psi^\dagger \gamma^0 \psi = - (\psi^c)^T \underbrace{\gamma^2 \gamma^0 \gamma^2}_{=\gamma^0} (\psi^c)^* = - (\psi^c)^T \gamma^0 (\psi^c)^*$$

Rozpiszmy:

$$\bar{\psi}\psi = - \underbrace{(\psi^{cT})_a \gamma_{ab}^0 (\psi^c)_b^*}_{\text{przestawmy pola } \psi} = - (\psi^{cT})_b^* \gamma_{ba}^{0T} (\psi^c)_a = - (\psi^c)^\dagger \gamma^0 \psi^c = - \bar{\psi}^c \psi^c.$$

gdzie $\gamma^{0T} = \gamma^0$. **Zły znak!!!!!!!**

$$\bar{\psi}\psi = - \underbrace{(\psi^{cT})_a \gamma_{ab}^0 (\psi^c)_b^*}_{\text{przestawmy pola } \psi} = + (\psi^{cT})_b^* \gamma_{ba}^{0T} (\psi^c)_a = + (\psi^c)^\dagger \gamma^0 \psi^c = + \bar{\psi}^c \psi^c.$$

gdzie $\gamma^{0T} = \gamma^0$. **Pola ψ muszą antykomutować!!!!!!!**

Oddziaływujące pole skalarne

Równanie Kleina-Gordona:

$$-\partial_\mu \partial^\mu \varphi - m^2 \varphi = 0$$

Zasada minimalnego sprzężenia:

$$[(i\partial_\mu - qA_\mu)(i\partial^\mu - qA^\mu) - m^2] \Phi = 0.$$

Rozwiązania są zespolone, dlatego

$$\Phi = \frac{1}{\sqrt{2}} (\phi_1 + i\phi_2).$$

Gęstość Lagrange'a

$$\mathcal{L} = -(i\partial_\mu + qA_\mu)\Phi^*(i\partial^\mu - qA^\mu)\Phi - m^2\Phi^*\Phi = 0.$$

Od razu widać, że Φ^* sprzęga się z ładunkiem $-q$:

$$\Phi \rightarrow \Phi^c = \Phi^*$$

$$A \rightarrow A^c = -A.$$

Gęstość lagrange'a jest niezmiennicza po pola Φ komutują.

Moment magnetyczny Diraka

Równania:

$$\begin{aligned}(i\partial_0 - q\Phi)\psi_L - \sigma^i (i\partial_i - qA_i)\psi_L - m\psi_R &= 0, \\ (i\partial_0 - q\Phi)\psi_R + \sigma^i (i\partial_i - qA_i)\psi_R - m\psi_L &= 0.\end{aligned}$$

W spoczynku, dla cząstki swobodnej

$$\psi_L = \psi_R = ue^{-imt}$$

spodziewamy się, że w granicy $E \rightarrow m$ (lub $m \rightarrow \infty$)

$$\psi_L \simeq \psi_R$$

Definiujemy dużą i małą dwukomponentową funkcję falową:

$$\begin{aligned}\phi &= e^{imt} (\psi_L + \psi_R) \\ \chi &= e^{imt} (\psi_L - \psi_R)\end{aligned}$$

Dodając i odejmując równania (indeksy są przyjęte tak, że $A_i \rightarrow \vec{A}$, $\partial_i \rightarrow \vec{\nabla}$)

$$\begin{aligned}(i\partial_0 - q\Phi)\phi - \sigma^i (i\partial_i + qA_i)\chi &= 0 \\ (i\partial_0 - q\Phi + 2m)\chi - \sigma^i (i\partial_i + qA_i)\phi &= 0\end{aligned}$$

$$\begin{aligned}(i\partial_0 - q\Phi)\phi - \sigma^i (i\partial_i + qA_i) \chi &= 0 \\ (i\partial_0 - q\Phi + 2m)\chi - \sigma^i (i\partial_i + qA_i) \phi &= 0\end{aligned}$$

W granicy $m \rightarrow \infty$ z drugiego równania

$$\chi = \frac{1}{2m} \sigma^i (i\partial_i + qA_i)$$

a z pierwszego:

$$i\frac{\partial\phi}{\partial t} = \left[\frac{1}{2m} \sigma^i (i\partial_i + qA_i) \sigma^j (i\partial_j + qA_j) + q\Phi \right] \phi$$

Przepiszmy

$$\begin{aligned}\sigma^i \sigma^j (i\partial_i + qA_i) (i\partial_j + qA_j) &= (-i\vec{\nabla} - q\vec{A})^2 \\ + i\varepsilon_{ijk} \sigma^k (-\partial_i \partial_j + q^2 A_i A_j + iq(\partial_i A_j) + iq(A_i \partial_j + A_j \partial_i)) &= \dots\end{aligned}$$

gdzie

$$\begin{aligned}\sigma^i \sigma^j &= \delta_{ij} + i\varepsilon_{ijk} \sigma^k. \\ \dots &= (-i\vec{\nabla} - q\vec{A})^2 - q\vec{\sigma} \cdot \underbrace{(\vec{\nabla} \times \vec{A})}_{=\vec{B}}\end{aligned}$$

Stąd

$$i\frac{\partial\phi}{\partial t} = \left[\frac{(-i\vec{\nabla} - q\vec{A})^2}{2m} - \frac{q}{2m}\vec{\sigma} \cdot \vec{B} + q\Phi \right] \phi$$

dla elektronu $q = -e$

$$\mu_B = \frac{e\hbar}{2mc} \quad \text{magneton Bohra}$$